

Jeg sagde i indledningen af debatten, at det, vi frygter i Enhedslisten, er, at der nu oprettes en syltekrukke, hvor problemerne bliver sendt i kommissioner, der skriver og regner og regerer i én uendelighed og aldrig når frem til andet end det, vi udmærket ved i forvejen. Det, vi ved i forvejen, er, at der udledes for meget, og at landbruget er hovedbidragyder i de områder, hvor vi har de store problemer med fiskedøden. Det ved vi udmærket godt, det behøver vi ikke flere ekspertudredninger for at kunne tage stilling til, og derfor er vores bekymring, at der, uden at der rigtig er nogen grund til det, går et års tid, hvor der ikke handles, men hvor der kunne handles.

Så har det været et gennemgående tema, at der ikke var nogen klare forslag, men det er der rent faktisk. Forslaget om en kvælstofoverskudsafgift er et yderst enkelt forslag og må formentlig også være et forslag, der vil tiltale mange i landbruget, fordi det grundlæggende bygger på, at man ikke bruger mere gødning end det, som svarer til det, der optages i planterne, så gødningen derfor ikke bidrager til forurening.

Jeg vil gå ud fra, det er et mål for alle landmænd kun at bruge den gødning, der er nødvendig, og hvis man så tilmed fører afgiften tilbage til landbruget til støtte for netop den omlægning af driften, der sikrer, at der ikke bruges mere gødning end nødvendigt, kan jeg ikke tro andet, end at alle må være godt tilfredse. Så vil den samlede øvelse nemlig ikke koste landbruget nogen penge. Man vil tværtimod spare penge, fordi man bruger mindre gødning og stadig får et godt produktionsresultat.

Derfor må jeg slutte debatten med at sige, at det er mig en kilde til evig undren, at der hidtil har været så stor vankelmodighed hos partierne i Folketinget med hensyn til at støtte vores forslag. Det vil også hele tiden være en kilde til undren for mig, at landbruget ikke selv går i spidsen for at støtte forslaget. Jeg ved ikke, om det er kunstgødningsproducenterne, der trækker i trådene, men jeg kan ikke se, at der er andre, der har interesse i, at den nuværende tilstand fortsætter, end dem, der tjener store penge på at sælge kunstgødning. For alle andre at se er det et meget dårligt system, vi har i dag.

Kl. 14.55

Vi må altså se i øjnene, at nu tager det et års tid mere, end det burde gøre. Den konklusion af debatten i dag er jeg selvfølgelig ked af, men jeg kan love ministeren, at angående spørgsmålet om tidsfaktoren vil jeg vedblivende i det kommende år minde ministeren om, at tiden går, og

at græsset gror. Hvis det kan bidrage til, at tempoet i hvert fald ikke går yderligere ned, har jeg da opnået noget.

Tak for debatten.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg værdsætter altid, at vi bruger alle vore ressourcer på at sørge for, at vi kan presse så meget som muligt på for, at det går så hurtigt som muligt, så det er helt i orden.

Hr. Keld Albrechtsen spurgte kort, hvad arbejdstiden skal bruges til. Lad mig gøre det klart: Vi har aftalt at nedsætte tre arbejdsgrupper, og som jeg sagde før, arbejder den første arbejdsgruppe med generelle landsdækkende virkemidler til regulering af kvælstof- og fosforbelastningen.

Og hvad er det så, arbejdsgruppen skal? Jo, arbejdsgruppen skal analysere og præsentere modeller til en mere enkel og effektiv regulering af landbrugets tab af næringsstoffer, og der er jo mange muligheder for modeller. Det skal være modeller, som i større grad giver landmanden incitament til at minimere tabet af næringsstoffer fra bedriften, og som skaber værktøjer, der kan give en bedre overvågning og styring af bedriftens samlede tab af næringsstoffer. Det er det, den første gruppe skal beskæftige sig med.

Den anden arbejdsgruppe arbejder på udarbejdelse af et grundlag for en strategi til reduktion af landbrugets fosforoverskud. Landbrugets fosforoverskud er faldet med en fjerdedel gennem de sidste 10-15 år, og det er godt nok, men regeringen vil imidlertid gerne have et fagligt grundlag for at fastholde den positive udvikling. Vi vil derfor præsentere et udkast til en strategi for regulering af landbrugets fosforoverskud som oplæg til drøftelse af Vandmiljøplan III.

Endelig gennemgår den tredje arbejdsgruppe virkemidlerne i en regionalbaseret beskyttelse af vandmiljø mod kvælstof og fosfor. Arbejdet i den gruppe hænger bl.a. sammen med, at regeringen forbereder en implementering af EU's vandrammedirektiv, og heri indgår jo, at vi skal se nærmere på målsætninger for det enkelte vandområde og på baggrund heraf vurdere den maksimalt tilladelige tilførsel af kvælstof og fosfor. Der skal udarbejdes indsatsplaner, som skal sikre, at man opnår de fastsatte målsætninger på den økonomisk mest effektive måde, og i det arbejde indgår, at vi som et supplement til de ge-